

Virsraksts: Administratīvo aktu spēkā esība laikā; lēmuma par ieraksta izdarīšanu komercreģistrā tiesiskā daba; Uzņēmumu reģistrā iesniedzamie pierādījumi; eksperts administratīvajā procesā iestādē; iestāžu kompetence administratīvā akta apstrīdēšanas procesā; administratīvā akta galīgais noformējums

Tēze: Noteikums, ka administratīvais akts zaudē spēku ar izpildi, attiecas uz tādiem administratīvajiem aktiem, kuri paredz kādas atsevišķas tiesiskas vai faktiskas darbības (vai to kopuma) izpildi. Tomēr pastāv arī administratīvie akti ar ilgstošu iedarbību, kuri nodibina kādu tiesisko attiecību, kura ir spēkā tik ilgi, kamēr ir spēkā administratīvais akts, ar kuru šī attiecība nodibināta. Uz ilgstošo administratīvo aktu pamata var tikt veiktas atsevišķas darbības, taču tās nav uzskatāmas par administratīvā akta izpildi tādā nozīmē, ka to veikšana nozīmētu administratīvā akta spēka zaudēšanu.

Tēze: Likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru” 15.pantā paredzētais lēmums par ieraksta izdarīšanu komercreģistrā ir administratīvais akts ar ilgstošu iedarbību, jo tas paredz izdarīt komercreģistrā ierakstu, kas kā aktuālais ieraksts minētajā reģistrā atspoguļojams noteiktu laika posmu – līdz jauna ieraksta, kas savukārt izdarāms uz jauna lēmuma pamata, izdarīšanai. Ieraksts komercreģistrā ir tikai lēmuma atspoguļojums ieraksta formā.

Tēze: Likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru” 14.panta septītās daļas izpratnē nepārprotams pierādījums ir tāds pierādījums, kas neatstāj dažādas interpretācijas iespējas, proti, kuru nevar pārprast, kura saturs ir viennozīmīgs. Tas ir tāds pierādījums, kas pats par sevi ir pietiekams, lai persona bez speciālām zināšanām parakstu ekspertīzes jautājumos varētu konstatēt faktu, ka paraksts ir viltots. Kategorisks eksperta atzinums ir tieši šāds pierādījums.

Tēze: Par ekspertu Administratīvā procesa likuma 59.panta, kas regulē informācijas iegūšanu iestādē, otrās daļas izpratnē uzskatāms lietpratējs, kas labi pārzina kādu tehnisku, ekonomisku, medicīnisku vai citu jomu un var sniegt kvalitatīvu vērtējumu vai atzinumu kādā jautājumā. Eksperta viedokļa noskaidrošana šā panta izpratnē nav pakļauta formālajām prasībām, kādas paredzētas tiesas procesā (178.-182.pants).

Tēze: Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 81.panta pirmajai daļai augstāka iestāde izskata lietu vēlreiz pēc būtības. Saskaņā ar panta otrās daļas 2. un 4.punktu augstāka iestāde var citastarp atcelt administratīvo aktu un izdot satura ziņā citādu administratīvo aktu. Atbilstoši panta piektajai daļai administratīvais akts apstrīdēšanas procesā iegūst savu galīgo noformējumu tādā veidā, kādā tas noformēts lēmumā par apstrīdēto administratīvo aktu. Tādējādi apstrīdēšana ir tā paša administratīvā procesa turpinājums nākamajā stadijā. Apstrīdēšanas procesā netiek izdots jauns administratīvais akts, bet apstiprināts vai mainīts sākotnējā administratīvā akta formulējums. Tāpēc apstrīdēšanas procesā nevar runāt par vairākiem administratīvajiem aktiem, bet tikai par vienu administratīvo aktu dažādās procesa stadijās. Attiecīgi augstākas iestādes kompetence izlemt lietu un izdot administratīvo aktu apstrīdēšanas stadijā ir tāda pati kā sākotnēji zemākai iestādei (izņemot, ja padotība tiek īstenota pārraudzības formā).

[4] Administratīvā apgabaltiesa ar 2010.gada 21.oktobra spriedumu apmierināja pieteikumu, atzīstot lēmumu Nr.55 par prettiesisku. Spriedums pamatots ar tālāk minētajiem argumentiem.

[4.1] Lēmums Nr.55 ir zaudējis spēku (Administratīvā procesa likuma 82.panta pirmā daļa) ar izpildi – ieraksta izdarīšanu komercreģistrā (Komerclikuma 10.panta septītā daļa, likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru” 15.pants). Tādu lēmumu nevar atcelt vai atzīt par spēkā neesošu, bet tikai atzīt par prettiesisku. Līdz ar to pieteikuma apmierināšanas gadījumā komercreģistrā izdarāms ieraksts, norādot uz iepriekš pieņemtā lēmuma prettiesiskumu.

[4.2] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 81.panta otrās daļas 5.punktu Uzņēmumu reģistra galvenais valsts notārs apstrīdēšanas stadijā ir tiesīgs tikai konstatēt, vai administratīvais akts, kurš jau zaudējis spēku ir bijis tiesisks vai prettiesisks. Likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru” 19.pants neparedz citādāku regulējumu.

Tādējādi galvenais valsts notārs nevar atcelt lēmumu par ieraksta izdarīšanu vai dokumentu pievienošanu. Tas izriet no komercreģistra publiskas ticamības principa. Ieraksti un lēmumi par dokumentu pievienošanu vērsti uz trešo personu interešu aizsardzību, jebkurš var paļauties, ka ieraksti ir un ka tie ir tiesiski, kamēr vien nav izdarīts cits ieraksts. Neviens ieraksts nevar tikt dzēsts, nesaglabājot ziņas par tā esību attiecīgā periodā pirms dzēšanas. Kļūdu novēršana iespējama, tikai izdarot jaunus ierakstus (par iepriekšējo lēmumu prettiesiskumu).

Tādējādi lēmums Nr.55 izdots, pārkāpjot galvenā valsts notāra kompetenci. Tas ir prettiesisks.

[4.3] Nepamatoti atzīti par prettiesiskiem valsts notāru 2007.gada 14.februāra un 20.februāra lēmumi.

Atbilstoši likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru” 14.pantam valsts notārs var pārbaudīt tikai dokumentu formālo atbilstību likuma prasībām, tā kompetencē neietilpst komersanta lēmuma pieņemšanas faktisko apstākļu pārbaude.

Sabiedrības iesniegtie dokumenti atbilda formālajiem kritērijiem. Līdz ar to arī apstākļos, kad cita persona darīja zināmus iespējamus faktus par dokumentu viltojumu, uz šā pamata nebija pieļaujams atcelt valsts notāru lēmumus.

Iestāde nepamatoti atsauca uz likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru” 14.panta septīto daļu, kas noteic – ja tiek iesniegti nepārprotami pierādījumi, kas apliecina paraksta viltošanas faktu, Uzņēmumu reģistra valsts notārs pieņem lēmumu par atteikumu reģistrēt (pievienot lietai) dokumentus vai izdarīt ierakstu komercreģistrā.

Iestāde šo normu tulko nepamatoti paplašināti un ģenerālklausulu „nepārprotami pierādījumi” ir aizpildījusi ar neatbilstošu saturu. Likumdevējs ir paredzējis valsts notāram pieņemt lēmumu par atteikumu reģistrēt dokumentus vai izdarīt ierakstu komercreģistrā, t.i., paredzējis to darīt tikai pirms sākotnējā reģistrācijas ieraksta izdarīšanas, bet nav noteikti piešķīris kompetenci atcelt lēmumus par jau pievienotiem dokumentiem vai izdarītiem ierakstiem administratīvo aktu apstrīdēšanas stadijā.

Vēl vairāk – nav konstatējams tiesisks pamats uzlikt pienākumu valsts notāram izdarīt jaunus ierakstus, ar kuriem tiktu atjaunots iepriekšējais stāvoklis. Kaut arī šķiet, ka būtu lietderīgi izlabot kļūdas un atjaunot iepriekšējo stāvokli, tomēr šādi ieraksti publiska reģistra vešanas principu kontekstā ir uzskatāmi par pilnīgi jauniem ierakstiem, ar kuriem tiek mainīts iepriekšējais stāvoklis. Iestāde patvaļīgi izdarījusi ierakstus par amatpersonas statusu, nenoskaidrojot, vai arī vēlākā reģistrācijas ieraksta brīdī pastāv priekšnoteikumi šādam jaunam ierakstam, vai ir spēkā viņas piekrišana ieņemt amatu.

Iestāde Latvijas neatkarīgo ekspertu asociācijas eksperta atzinumu nepamatoti atzinusi par nepārprotamu pierādījumu paraksta viltošanas faktam. Par tādu pierādījumu varētu būt fakts, ka dokumentu parakstīšanas brīdī persona jau ir mirusi vai viņai

atņemta rīcībspēja, bet nevar kalpot atzinums, kādu iestāde izmantojusi šajā lietā. Dokumentu viltošana ir noziedzīgs nodarījums, kura pierādīšana nav Uzņēmumu reģistra kompetencē. Šādu faktu jākonstatē kriminālprocesuālā vai civilprocesuālā kārtībā.

[4.4] Publiskas ticamības princips ņemams vērā, lemjot par to, vai apmierināms lūgums par lēmuma izpildes seku novēršanu ar spriedumu.

Kaut arī lēmums Nr.55, uz tā pamata izdarītie ieraksti un tas, ka iepriekš izdarītie ieraksti tika dzēsti, nebija tiesiski, tomēr ar spriedumu nevar dzēst šobrīd pastāvošo ierakstu, kas bija visu strīdus periodu. Mainīt ierakstu uz turpmāko laiku nevar tādēļ, ka sabiedrības reģistrācijas lietā ir izdarīti jauni ieraksti, kurus, nepārsniedzot prasījuma robežas, nav pamata labot. Līdz ar to nav iespējama izpildes seku novēršana.

[5] Uzņēmumu reģistrs iesniedza kasācijas sūdzību. Tā pamatota ar tālāk minētajiem argumentiem.

[5.1] Lēmums izdarīt ierakstu komercreģistrā ir konstatējošs administratīvais akts. Tas ir jānošķir no komercreģistrā izdarītā ieraksta, jo likums publisku ticamību piešķir tikai ierakstam. Konstatējošs administratīvais akts ir arī lēmums pievienot dokumentus reģistra lietai. Konstatējoši administratīvie akti ir neizpildāmi. Līdz ar to nav pamata apgalvot, ka ar ieraksta izdarīšanu komercreģistrā attiecīgais lēmums tiek izpildīts. Ieraksta izdarīšana komercreģistrā ir lēmuma atspoguļojums ieraksta formā, nevis administratīvā akta izpilde. Līdz ar to valsts notāra lēmums ir spēkā līdz brīdim, kad tiek atcelts vai tiek pieņemts jauns lēmums par cita ieraksta izdarīšanu. Ņemot vērā minēto, tiesa nepamatoti uzskatījusi, ka galvenajam valsts notāram nav tiesību atcelt valsts notāra lēmumu par ieraksta izdarīšanu vai dokumentu pievienošanu.

[5.2] Saskaņā ar Komerclikuma 12.pantu saistošs raksturs pret trešo personu ir tikai komercreģistra ierakstam, nevis lietā esošajiem dokumentiem, tajos ietvertajām ziņām vai, kā nepamatoti uzskatījusi tiesa, lēmumam par dokumentu pievienošanu. Turklāt apstākļi, ka ierakstiem ir publiskā ticamība, nenozīmē, ka ierakstus nevar grozīt. Ikvienai trešajai personai saskaņā ar Komerclikuma 7. un 12.pantu ir tiesības paļauties uz attiecīgajā laikā spēkā esošo ierakstu publisko ticamību, kā arī saņemt vēsturisko izziņu, kurā norādīta informācija par iepriekšējo laiku. Tādējādi jauna ieraksta izdarīšana neietekmē personu tiesisko paļāvību uz situāciju, kāda bija pirms jauna ieraksta izdarīšanas.

[5.3] Uzņēmumu reģistrs piekrīt, ka ierakstus nevar dzēst, nesaglabājot ziņas par tiem. Tomēr ar pārsūdzēto lēmumu iepriekšējie ieraksti netika dzēsti, kā to nepamatoti uzskatījusi tiesa, bet izdarīti jauni ieraksti, kas aizstāja iepriekšējos. Tādējādi netika pārkāpts Komerclikuma 12.pantā noteiktais princips. Proti, informācija par vēsturiskajiem ierakstiem joprojām ir publiski pieejama.

[5.4] To, kādas ziņas ierakstāmas komercreģistrā, nosaka likums. Tādējādi arī tiesai nav kompetences likt ierakstīt reģistrā tādas ziņas, kuru ierakstīšanu neparedz likums. Komerclikumā nav paredzēts, ka komercreģistrā būtu izdarāms ieraksts par iepriekš pieņemto lēmumu tiesiskumu. Līdz ar to tiesa nepamatoti norādījusi, ka komercreģistrā izdarāms ieraksts par iepriekš pieņemtā lēmuma prettiesiskumu.

[5.5] Eksperta kategorisks apgalvojums par paraksta viltošanas faktu var būt nepārprotams pierādījums likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru” 14.panta septītās daļas izpratnē. Tiesa bez pamata apgalvojusi pretējo. Turklāt paraksta viltošanas faktu apstiprinājis Valsts policijas eksperta 2007.gada 4.jūnija atzinums.

[5.6] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 81.panta otrās daļas 4.punktu galvenais valsts notārs apstrīdēšanas procesā ir tiesīgs atcelt valsts notāra lēmumu un izdot satura ziņā citādu administratīvo aktu. Tiesa nepamatoti uzskatījusi pretējo un nepamatoti šajā sakarā atsaukusies uz likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru” 14.panta septīto daļu.

[6] *J.P.* iesniedza kasācijas sūdzību. Tā pamatota ar tālāk minētajiem argumentiem.

[6.1] Apgabaltiesa pārkāpusi Administratīvā procesa likuma 151., 152.pantu, 154.panta otro un trešo daļu un 167.pantu, jo nepamatoti atteikusies vērtēt kā pierādījumu eksperta atzinumu un nepareizi konstatējusi, ka dokumentu viltošanas faktu var pierādīt tikai ar spēkā stājušos tiesas spriedumu civillietā vai krimināllietā.

[6.2] Apgabaltiesa pārkāpusi šauri tulkojusi likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru” 14. un 19.pantu, nepareizi interpretējusi Komerclikuma 12.pantu un Administratīvā procesa likuma 81., 82. un 86.pantu. Tiesas veiktā tiesību normu interpretācija nenodrošina mehānismu, kas izslēgtu viltotu dokumentu iesniegšanu Uzņēmumu reģistrā, kā arī nenodrošina mehānismu, ar kuru varētu ierobežot uz viltotu dokumentu pamata komercreģistrā ierakstītā valdes locekļa darbību.

[7] Pieteicēji rakstveida paskaidrojumos norādījuši, ka kasācijas sūdzības nav pamatotas.

[8] Tiesas sēdē trešās personas *J.P.* pārstāvis uzturēja *J.P.* kasācijas sūdzību. Uzņēmumu reģistra pārstāve uzturēja Uzņēmumu reģistra kasācijas sūdzību. Pieteicēju pārstāvji neatzina kasācijas sūdzības.

Uz tiesas sēdi nebija ieradies trešā persona *N.K.* un trešās personas sabiedrības pārstāvis. Tiesa nolēma izskatīt lietu bez viņu klātbūtnes.

Motīvu daļa

[9] Senāta ieskatā, apgabaltiesa nepamatoti uzskatījusi, ka lēmums par ieraksta izdarīšanu komercreģistrā zaudē spēku ar izpildi – ieraksta izdarīšanu komercreģistrā.

Noteikums, ka administratīvais akts zaudē spēku ar izpildi, attiecas uz tādiem administratīvajiem aktiem, kuri paredz kādas atsevišķas tiesiskas vai faktiskas darbības (vai to kopuma) izpildi. Piemēram, būvatļauja dod tiesības uzbūvēt apstiprinātajā būvprojektā paredzēto ēku. Pēc būvatļaujā paredzēto darbu pabeigšanas un ēkas pieņemšanas ekspluatācijā būvatļauja zaudē spēku ar izpildi.

Turpretim pastāv arī administratīvie akti ar ilgstošu iedarbību, kuri nodibina kādu tiesisko attiecību, kura ir spēkā tik ilgi, kamēr ir spēkā administratīvais akts, ar kuru šī attiecība nodibināta. Uz ilgstošo administratīvo aktu pamata var tikt veiktas atsevišķas darbības, taču tās nav uzskatāmas par administratīvā akta izpildi tādā nozīmē, ka to veikšana nozīmētu administratīvā akta spēka zaudēšanu. Piemēram, ar lēmumu par ierēdņa iecelšanu amatā tiek nodibināts ierēdņa statuss, kas ilgst tik ilgi, kamēr ierēdnis tiek atbrīvots no amata. Apstākļi, ka ierēdnis stājas pie amata pienākumu pildīšanas, šādā gadījumā nenozīmē administratīvā akta izpildi, pēc kuras tas zaudē spēku. Gluži otrādi, ierēdņa statusu nodibinošā administratīvā akta spēkā esība ir vienīgais pamats ierēdnim pildīt ierēdņa amatu.

[10] Senāta ieskatā, likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru” 15.pantā paredzētais lēmums par ieraksta izdarīšanu komercreģistrā ir administratīvais akts ar ilgstošu iedarbību, jo tas paredz izdarīt komercreģistrā ierakstu, kas kā aktuālais ieraksts minētajā reģistrā atspoguļojams noteiktu laika posmā – līdz jauna ieraksta, kas savukārt izdarāms uz jauna lēmuma pamata, izdarīšanai. Tādējādi lēmums par ieraksta izdarīšanu komercreģistrā ir spēkā tik ilgi, kamēr tiek pieņemts jauns lēmums, kas vai nu tieši atceļ pirmo lēmumu vai aizstāj to, paredzot izdarīt jaunu ierakstu tā ieraksta vietā, kura izdarīšanu paredz pirmais lēmums. Līdz tam laikam komercreģistrā kā aktuālais ieraksts tiek atspoguļots tas, kura ierakstīšanu paredz pirmais (tobrīd spēkā

esošais) lēmums. Savukārt pats ieraksts komercreģistrā, kā pamatoti norāda Uzņēmumu reģistrs, ir tikai lēmuma atspoguļojums ieraksta formā.

[11] Ņemot vērā minēto, nav pamatots Administratīvās apgabaltiesas viedoklis, ka lēmums Nr.55 ir zaudējis spēku ar ieraksta izdarīšanu komercreģistrā un ka šā iemesla dēļ tiesa nevar lemt par tā atcelšanu. Attiecīgi nav pamatots arī apgabaltiesas viedoklis, ka Uzņēmumu reģistra galvenais valsts notārs ar lēmumu Nr.55 nevarēja atcelt apstrīdētos Uzņēmuma reģistra valsts notāra lēmumus par ierakstu izdarīšanu komercreģistrā.

[12] Tā kā lēmums par ieraksta izdarīšanu komercreģistrā ir jānošķir no paša ieraksta, nav pamatota apgabaltiesas atsauce uz komercreģistra publiskās ticamības principu. Proti, apgabaltiesa nepamatoti uzskatījusi, ka ar lēmuma par ieraksta izdarīšanu komercreģistrā atcelšanu no reģistra tiek dzēstas ziņas par to ierakstu, kas bijis izdarīts uz atceltā lēmuma pamata. Kā norādījis Uzņēmumu reģistrs, vēsturiskās ziņas no reģistra netika dzēstas un jebkurai personai ir tiesības saņemt vēsturisko izziņu par ierakstiem, kuri bijuši izdarīti komercreģistrā. Līdz ar to nav pamata bažām par komercreģistra publiskās ticamības principa ievērošanu.

[13] Vērtējot lēmuma Nr.55 tiesiskumu pēc būtības, apgabaltiesa atzinusi, ka eksperta atzinums nevar būt nepārprotams pierādījums paraksta viltošanas faktam likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru” 14.panta septītajā daļas izpratnē. Senāta ieskatā, šis apgabaltiesas viedoklis nav pamatots.

Minētā norma noteic: „Ja Uzņēmumu reģistram tiek iesniegti nepārprotami pierādījumi, kas apliecina paraksta viltošanas faktu, Uzņēmumu reģistra valsts notārs pieņem lēmumu par atteikumu reģistrēt (pievienot lietai) dokumentus vai izdarīt ierakstu komercreģistrā.”

Senāta ieskatā, *nepārprotams* pierādījums minētās normas izpratnē ir tāds pierādījums, kas neatstāj dažādas interpretācijas iespējas, proti, kuru nevar *pārprast*, kura saturs ir viennozīmīgs. Tas ir tāds pierādījums, kas pats par sevi ir pietiekams, lai persona bez speciālām zināšanām parakstu ekspertīzes jautājumos varētu konstatēt faktu, ka paraksts ir viltots. Kategorisks eksperta atzinums, ka paraksts ir viltots, ir tieši šāds pierādījums.

Apgabaltiesa nepamatoti norādījusi, ka paraksta viltošana ir noziedzīgs nodarījums, kura konstatēšana nav Uzņēmumu reģistra kompetencē. Paraksta viltošana vispirms ir *fakts* pats par sevi. Krimināllikuma 275.pantā, kas paredz atbildību citastarp par dokumenta viltošanu, šāds fakts var būt viena no noziedzīga nodarījuma sastāva objektīvās puses pazīmēm. Taču tas nenozīmē, ka šādu faktu nevarētu konstatēt ārpus kriminālprocesa. Vēl jo vairāk tas nenozīmē, ka vienīgais pamats šāda fakta konstatēšanai varētu būt spēkā stājies tiesas spriedums.

Turklāt par ekspertu Administratīvā procesa likuma 59.panta, kas regulē informācijas iegūšanu iestādē, otrās daļas izpratnē uzskatāms lietpratējs, kas labi pārzina kādu tehnisku, ekonomisku, medicīnisku vai citu jomu un var sniegt kvalitatīvu vērtējumu vai atzinumu kādā jautājumā. Eksperta viedokļa noskaidrošana šā panta izpratnē nav pakļauta formālajām prasībām, kādas paredzētas tiesas procesā (178.-182.pants).

Līdz ar to apgabaltiesa nepamatoti atzina par nepieļaujamu pierādījumu Uzņēmumu reģistra vērtēto eksperta atzinumu.

[14] Apgabaltiesa arī atzinusi, ka likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru” 14.panta septītā daļa paredz Uzņēmumu reģistra valsts notāram pieņemt lēmumu par atteikumu reģistrēt (pievienot lietai) dokumentus vai izdarīt ierakstu

komercreģistrā tikai pirms sākotnējā reģistrācijas ieraksta izdarīšanas, bet nenoteic Uzņēmumu reģistra galvenajam valsts notāram kompetenci atcelt valsts notāra lēmumu apstrīdēšanas stadijā.

Senāts norāda, ka atbilstoši Administratīvā procesa likuma 81.panta pirmajai daļai augstāka iestāde izskata lietu vēlreiz pēc būtības. Saskaņā ar panta otrās daļas 2. un 4.punktu augstāka iestāde var citastarp atcelt administratīvo aktu un izdot satura ziņā citādu administratīvo aktu. Atbilstoši panta piektajai daļai administratīvais akts apstrīdēšanas procesā iegūst savu galīgo noformējumu tādā veidā, kādā tas noformēts lēmumā par apstrīdēto administratīvo aktu. Tādējādi apstrīdēšana ir tā paša administratīvā procesa turpinājums nākamajā stadijā. Apstrīdēšanas procesā netiek izdots jauns administratīvais akts, bet apstiprināts vai mainīts sākotnējā administratīvā akta formulējums. Tāpēc apstrīdēšanas procesā nevar runāt par vairākiem administratīvajiem aktiem, bet tikai par vienu administratīvo aktu dažādās procesa stadijās. Attiecīgi augstākas iestādes kompetence izlemt lietu un izdot administratīvo aktu apstrīdēšanas stadijā ir tāda pati kā sākotnēji zemākai iestādei (izņemot, ja padotība tiek īstenota pārraudzības formā).

Likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru” 14.panta septītā daļa nekādi neierobežo Administratīvā procesa likuma 81.panta regulējumu.

Ņemot vērā minēto, apgabaltiesa nepamatoti uzskatījusi, ka Uzņēmumu reģistra galvenajam valsts notāram nav kompetences atcelt valsts notāra lēmumu apstrīdēšanas stadijā.

[15] Minētie apgabaltiesas pieļautie pārkāpumi paši par sevi varēja novest pie lietas nepareizas izspriešanas, tāpēc apgabaltiesas spriedums atceļams un lieta nosūtāma jaunai izskatīšanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 348.panta 2.punktu un 351.pantu, Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments

n o s p r i e d a

Atcelt Administratīvās apgabaltiesas 2010.gada 21.oktobra spriedumu un nosūtīt lietu Administratīvajai apgabaltiesai jaunai izskatīšanai.

Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja senatore

(*paraksts*)

J.Briede

Senatore

(*paraksts*)

V.Krūmiņa

Senatore

(*paraksts*)

D.Mita